

“ सुखा सद्धम्म देसना ”

प टा चा रा

-भिक्षु सुगोधानन्द

“ नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मा सम्बुद्धस्स ”

पटाचारा-जीवनी

[बन्धु वियोगया दुःख घटना]

लेखक—

भिक्षु सुबोधानन्द

प्रकाशिका—

पूर्णलक्ष्मी उपाशिका

“ डौबाहा, कान्तिपुर-नेपाल ”

प्रथमा वृत्ति १००० { बु. सं. २५०३,
ने. सं. १०७६, } मूल्य १४०
ज्यापुन्ही

निर्दिष्ट-पत्रिका

[अथवा अन्य नामानि]

मुद्रक :-

हिमालय प्रेस, अंबहाल टोल,
नःबहील कान्तिपुर,
नेपाल ।

{ १००० रु. }
{ १००० रु. }
{ १००० रु. }

समर्पण

शुभ ततां किजा धका, जित स्नेह तथा बिज्यात
उम्ह दीवंगत-तता कुलमाया उपासीकायागु,
पुण्य-स्मृति दोल्हपा निर्वाण प्रार्थना
यानागु जुल

1871

...

...

...

...

...

निगू शब्द

ध्व पटाचारा जीवनी (बाखँ) च्वयगु प्रेरणा जित व्यूषि
अनागारिका विशाखा, तथा पूर्णलक्ष्मी उपासिकापि खः ।
वेकःपिसं बराबर पटाचारा न्ह्यथना च्वनि, व जि बारंवार
न्यना च्वना । कार्यवश बाखँ च्वयगु मफया च्वंगु खः । परन्तु
श्रद्धाया तिवोलं बराबर न्ह्यथना च्वंगु जुया निति च्वज्या
यायफत । उकिं तिवोधैगु मदेकं छुज्यां सफल मजूधैगु अनुभव
थःत जुल ।

गुखुनू ध्व पटाचाराया जीवनी सफूरूपे प्रकाशनार्थ
कान्तिपुर शहरया डौवाहाले च्वंम्ह वेकः श्रद्धालु पूर्णलक्ष्मी
उपासिका धनपरित्याग याना दिल । अले जि ध्व सफू च्वयगु
कुतःयाना, थुगु धर्म प्रचार पुण्य कार्ये सहयोग बिया दीगु बारे
वेकः उपासिका यात सधन्यवाद बियागु जुल ।

वेकःनं ध्व पटाचारा जीवनी (सफू) प्रकाश यायगु इच्छा
याना दीगु घटना अनुभव खँ छत्वा ध्व खः—पटाचारा
जीवनी बाखँ धर्मोपदेश न्यना, वेकःया पुत्रीशोक हृदय यात
शान्त याना व्यूगु जुया निति । याकः म्हाय माया मतिना
याना तःम्ह सुपुत्री स्वर्गीय लक्ष्मीहेरा नीनिदं वैशे हे माया नुगः
रुवेका परलोक जुया वन । म्हाय्या वियोग दुखं वेकःया मां
हृदय यात स्नेहं प्याका, शोक रुववी थाः हाय्का च्वने माःगु
बखते ध्व कहानि पूज्य भदन्तपिगु सत्वमोपदेशद्वारा—छन्हु
संयोगवश पटाचाराया—जीवनी बाखँ न्यनेगु चूलात । अले
तिनि पुत्री वियोगया शोकाग्नी मि पुना च्वंगु हृदय यात
वेकःनं शान्ति वीफत धका, थःगु अनुभवं प्रेरणा व्यूगु खँ यात

(ख)

लुमंका, थःत शान्ति व्यूथें, मेमेपिं तता केँहँपित नं अवश्य मेव बन्धु वियोगया दुःख पीर शान्त याना बीफै धैगु मति खना थव सफू प्रकाश याना दीगु खः ।

नाप नापं थव धर्म प्रचार कुशल पुण्यया भावं दीवंगत सु-पुत्री लक्ष्मीहेरा यात निर्वाण शान्ति प्राप्त जुयसाः धैगु नं आशीका याना दीगु जुल ।

वेकःया श्रद्धाया प्रतिक स्वरूप थौं छिकपिगु न्ह्योने थव सफूने पटाचाराया जीवनी सन्देश व्यूवै च्वन । नीन्यासदं हापा तथागत शाक्यसिंह गौतम बुद्धया पालाय् पटाचारा धयाम्ह नारीया जीवने बन्धु वियोगया महान दुःख जूगु सहाया सफया उई जुया वंगु घटना व, कारुणीक सम्यक् सम्बुद्ध उजाम्ह अबलानारी अशहरण पटाचारा यात गुगु प्रकारं करुणातया शरण कया विज्यागु खः अले वयात ल्वेक शोकाग्नी शान्त ज्वीगु, गुजागु-सत्धर्माभूत पान याका विज्यात । पटाचारां उगु उपदेशद्वारा गुकथं मने धैर्य कया, बुद्ध व्यूगु वैराग्य ज्ञानयात अवबोध याना भिक्षुणी जुल । इत्यादि खँ व्वना सीके फु ।

पटाचारां-ह्विथं श्रद्धा शीलादि परिशुद्ध भावना याना विज्यासे ताकाल मदेवं हे तथागतया धर्मानुसार साधिका जुया, मार्गफले प्रतिस्थित ज्वीगु कुतःयाना अर्हत् प्राप्त याना विज्यात ।

मूख्य थव बाखँया सार्थक खः- वसपोल पटाचारां थःगु जीवने न्ह्योने अनेक प्रकारं थःथितिपिं फुक सिना वंसेलि थाःगाःमदेक दुःख, स्यूगु खँ न्यनेबले, भीत जुया च्वंगु वा जुयावैगु बन्धु वियोग दुःख अवश्यमेव चिकिधंका छोय फैगु

खः । नुगले च्वंगु शोक शान्त याना धैर्य लिधंसा कया, संसार-
या महान दुःख म्हसीका, उकिमुक्त ज्वीगु सार्थक ज्ञाननं थ्व
चिकिधंगु सफूचां पाठकपित वियावं च्वनी धैगु विश्वास दु ।
पटाचारा या जीवनी उपदेशं मानवपित गुलि कल्याण व
शान्ति प्राप्त ज्वीगु खः व धया च्वने माःगु मताया, पाठक
पिसं बाँलाक लुमंका तैतल धाःसा छन्हु स्वयं अनुभव
याना काय्फु ।

थ्व बाखँ स्वया वा न्यनां पाठक पाठिकापिसं संसार
या बन्धु वियोग- मरणधर्म-अनित्य स्वभावयात, ज्ञानं
सीका, बुद्धोपदेशानुसार पटाचारां वैराग्य जीवनं शान्ति कया
बिज्याथें । भाजु मेजु पिसनं न्यनाथें नुगःले च्वंगु बन्धु वियो-
गया शोक शान्त याना, धैर्य कया तदनुसार जीवन हुना सार्थक
ज्वीगु आर्य मार्गे छम्हजक व्यक्ति अथवा तता केहेँ पिसं पला
न्होच्चाका शान्तिया अनुवर्ती जुया बिज्यात वा दिल धाःसा
लेखक या परिश्रम सफल जुल भालपा च्वने ।

—भिक्षु सुवोधानन्द

वि. सं. २०१६।३।६ ज्यापुन्ही

पटाचारा जीवनी

भगवान् बुद्धया समय श्रावस्ती धयागु सहरे प्यीगूकोटी धन सम्पत्ति दुह्म महाजन छह्म दुगु जुया च्वन । व महाजनया म्हाय्मचा छह्म दु । वया नां खः पटाचारा । व जुलसां अतिकं रूप बांलाह्म बालिका जुया च्वन । वया जन्म दाता मां अबुपिसं पटाचारा यात यत्थे तया बांलाक पालन पोसन याना सुखमय जीवन हनेगु सौभाग्य चूलाका थःछेँ तया तल । क्रमश तधि जुया ववं फिखुदँ बैस दुह्म जुल । उथाय् वया मां अबुपिसं व म्हाय्मचा यात, गुकथं सुरक्षा याना तयमाःगु खः, फुक थिक याना न्हेतः जाःगु प्रासाद (छेँ) या, दकसिवे च्वे च्वंगु तले तया सुखपूर्वक हेर विचार याना व्वलंका तैतःगु जुल ।

उगु अवस्थाय् पटाचारा म्हाय्मचा यात, वया मां बौपिसं अपाय्स्कं सुप्रबन्ध याना रक्षायाना तलनं, इमिगु हे छेँ नोकरी तया तःह्म, दकसिवे चिधिकह्म ल्याय्ह्म भाजु नापं प्रेमया सम्बन्ध स्वाका च्वंगु जुया च्वन ।

उखे वया जन्म दाता मां अबुपिनि नं, व म्हाय्मचाया निर्ति खँ जुयावं च्वन । आः वैश जाय् धुंकुह्म म्हाय्मचा बिया छुय्गु बैस ज्वी धका चर्चा याना च्वंगु जुल ।

उगु हे समय छन्हु समजातिक कुलया कुमार यात भमचा ह्मा वल, मां बौ जुया च्वंपिसं फुक खँ न्यने माःगु न्यने धुंका, थःह्म म्हाय्मचा पटाचारा यात विवाह याना बीगु दिँ निश्चय याना खँ ह्माना छुत । व खँ पटाचारां सिल, अले वं वैत प्रेम याना च्वंह नोकर यात नोपालाना थथे धालः—

आः जित माँ बौपिमं विवाह याना बिया छ्वेगु न्याय्के थुंकल । जि उगु कुले बिया छ्वे व, छं जित नापलाय धका चिटी ज्वना बोसानं नापलाय फै मखु । उकिं छं जिके यदि प्रेम दु धयागु जूसा जित आःहे गनं ब्वना यंकेगु उपाय छं या धका माःगु खँ विश्वास पूर्वक नोकर जुया च्वंहा सित प्वंकल । अले उथाय् नोकर जुया च्वंहा नव युवकं पटाचारा यात आश्वासन बिल-असा कन्हे सुथे जि सहरयापिने फलाना थाय च्वं च्वने, छं नं न्हागु उपाय याना जूसां छेँ प्याहाँ वया जित अन नापला वा, अले भी निहसिया प्रेममय जीवन हनेगु अभिलाषा पूर्ण ज्वी धका माःगु खँ ह्माना बिदा कया वंगु जुल ।

व यौवन मत्ता जुया च्वंहा म्हाय्मचा थःछेँ माँ बौपिसं न्हाको हे यत्थे सुख ऐश्वर्यया उपभोगे तया तसानं, कामान्ध युवती अबोध पटाचारा मेजुं थःछेँ या सुख यात वां छुया प्रेम प्रेमीकाया सुख माःवनेगु इच्छां चिन्तन यायां चायारात्री अनेक प्रकारया द्वंद थःगु मने हितका च्वन, परन्तु वनेगु निश्चय यात ।

उखे नं वया योह नोकर भाजु सुथ हापां दना थमं संकेत बियागु थासे थ्यंकः वन । पटाचाराया प्रतिक्रिया यायां लेँ पाखे स्वया च्वन ।

जव यो तुइया वल, अले पटाचारा थःछेँ नं याकनं प्याहाँ वनेगु तत्पर जुल । सुथहापां दना भ्वाथःगु वसतं पुना छेँने च्वंगु सँ फेना, मुलु मुलु दंका, उखें थुखें ककया, हससिगु कथं छहा अधना नोकरनी नाप छुं कचिंगः दुगु मुंका, धकी तया पिने वां छो वंहा थें च्वंकः, वं थःगु भेष बदले याना गुप्तरूपं छेँनं प्याहाँ वन । व वं संकेत व्यूगु थासे वना योह नव युवक नाप लात । अपिं निह चूलासेलि माःगु खँ ह्माना दम्पति रूप जीवन

हनेत सहरं तापाक छगू गामे वना च्वं वन ।

उगु दूर थासे अभि निहतिपूया जीवन हनेत भातहसें ह्थिं जंगले दुने बुँज्यायाना, जंगलं ल्याहाँ वैबले सिं व, लपते ह्थिं ज्वना वया, उकि माःगु आर्थिक समस्या चूलाका च्वन । पटाचारां छेँ ज्या, लःकायगु, वाःसुयगु, इले बिले भोजन थुयगु, सुघर सफाइ यायगु, फुक कार्य थःगु ह्वाति याना, गृहलक्ष्मी जुया, दम्पति जीवन जसो तसो चले याना च्वंगु जुल ।

लिपा क्रमश समय विते जुया वंसेली, पटाचाराया गर्भवती जुल । गर्भ लां दना वोगु बखते, वया मिजँ यात थःगु विचार प्रकट यात । पतिदेव ! जि थन याकःचा जक दु, सुं उपकारि थःथितिपि दुगु मखु । आः मचा वुइगु समय जुया वल, यदि छि वचन बिल धाःसा, जि थःछेँ वनेगु इच्छा दु धका विन्ति यात ।

भातहं—पटाचाराया इच्छापूर्ण ज्वीगु कथं वचन बी मफु, थःगु असमर्थता प्रकट याना धालः—जि छिमिगु छेँ नोकर च्वना, छंत ह्यागु जुया निंति, हानं छिमिगु छेँ वनेगु बखते, छिमि माँ, बौपिसँ तमं जित छुयाई, गुगुयाई व जि धाय् मफु उकि छ थःछेँ वने मते धका वयात गंगु जुया च्वन ।

तर छुयाय् मिजँया असमर्थता खँ न्यना पटाचारां स्वीकार याना च्वने मफु, कारण नारी जीवनया गर्भवती अवस्थाया प्रसव काले छु ज्वी, गुगु ज्वी धैथें भयं आत्ते चाया उगु अवस्थाया उपकारी वया मति खना च्वन केवल जन्मदाता माँ बौपि हे छगू मात्र साहारा ।

थुगु हे प्रकारं निको स्वकः थःगु विचार प्रकट याना मिजँयात धाल ओतं थःछेँ वनेगु आश्वासन पटाचार यात

प्राप्त मज्जु ।

अले छन्हुया दिने वया भातह्व जंगले वना च्वंगु वखते, पटाचारां उथाय् मौका विचार याना, जःला खःला पिन्त सूचना बिया वनेगु मती तथा थथे धाल-पासापि ! जि थःछे वनेतेना, जिह्व मिजं छे वैबले, जि गन वन धका छिकपिके न्यन धाःसा, थःछे वन धै बिया दिसं धका, माःगु खं न्यंका पटाचारा थःछे पाखे स्वया वन । वया मिजंनं ज्याय् वना च्वंहा छुं भति लिपा छे ल्याहाँ वल । जाहानह्व छे मखना जःला खःला पिके न्यन, अमित सुचं बिया वंगु खं वयात कन ।

व खं न्यना मिजंमहेसिया मने दुःख ताल, । हानं स्वचेयात “अहो ! जिगु हे कारणं व कुलीनह्व ह्याय्मचा यात अनार्थपिंगुथे जागु दुर्दसा ज्वीका दुःखसिया च्वनेमाल धका, याकचा मुनु मुनु हाहां, जाहानह्व गर्भवती पटाचारा यात लिगना हये धका व हे लंपुं सोवन । छुं भतिचा वने धुंका लेय् नापलात माःगु खं समभे याकल, परन्तु व अवस्थाया प्रसव भयं पटाचारां थःह्व पतिदेवयागु खं न्यना लिकुने मफु, पला मदसे वना हे च्वन, ववं लंप्वी हे वया गर्भ प्रसव वेदना (=मचाबुइगु बेथा) सुरुजुल ।

उथाय् लँया सीथे जंगल दुने वना छमासिमायाक्वे सुरक्षित गुप्पगु थासे च्वना, प्रसव वेदना अनुभव मुशकिलं याना छुं समय लिपा बालक जन्म जुल । अले पटाचारां विचा याना मिजंमहेसित धाल—स्वामी ! गुगुनिति जि थःछे वने धका वैगु खः व भयं थन हे मुक्त जुल, । उकिं आः थःछे वने मखुत, धका; माःगु खं ह्वाना निमतिपुं हर्ष

पूर्वक पुत्रलाभ सन्तोष किया, थः ह्यापा च्वना च्वंगु थासे हे ल्याहां वंगु जुल ।

क्रमश उह्य बालकया लालन पालन यायां समय बिते जुया वंसेंली, लिपा हानं पटाचाराया गर्भवती जुल । अले हानं वया ह्यापाथें हे थःछे वनेगु मती तया, मिजँम्हेसित धाल, परन्तु आःया खुसिनं पटाचारां वचन काय् मफु ।

अले थःगु हे अभिलासानुकुल हानं पलाछीगु निश्चय यात, गर्भ प्रसव ज्वीगु ईजुया वसेंली, पटाचारा वया मिजँम्हेसिके, मन्यंसे थःछे वनेत निर्देति दुह्य काय्मचा ज्वना श्रावस्ती शहर पाखे स्वया वन ।

वया मिजँनं सीका वयात लिगना हे धका, व हे लँपुं चना नाप लात । अनेकथं पटाचारायात समझे याकल, मिजँया खँ न्यना ल्याहां वेगु इच्छा मया, ले वना हे च्वन संयोगवश उखुनूयादिने, अकस्मात् आकाश छगूलि सुपाचं अन्धकारमय ख्युंया वल । अथे हे फय् नं भयंकर छातं वया च्वन, वाकुतुं वैथें च्वनावल । उथाय् लाक ले वना च्वंहा गर्भवती पटाचाराया नं मचाबुइगु बारे गथे ज्वीथें धका चिन्तनायायां बना च्वंगु बखते घनघोर नकसां वा वल । ले गनं हे वां मदाय्क च्वनेगु थाय् मदु; वां दाय्क वना च्वच्वं पटाचाराया प्वास्याना गर्भ प्रसव वेदनाया बेथा जुया चोगुलि सहयाय् मफया वं थःह्य मिजँ यात धालः— जित च्वनेत वां मदाइगु सुरक्षित थाय् छगू देका ब्यु । व खँ न्यना मिजँह्यसें थाय् देकेया निंति सिमा कच्चा व घाय् उखें थुखें सो बले, छुं भति तापाक छगू दोँचाय् खना, उगु थासे वना थःके दुगु शस्त्रं सिमाकच्चा घेना, घाय्लःगु बखते, उगु

दौं चाय् च्वंह कालसर्प व मिजँयात तुती न्याना विल ।
तुरन्त ह्य छम्हं विषफैले जुया वन । ह्य वचुसे च्वन, होस
सम्भाले याय् मफया गोतु वन, तत्काल हे पटाचाराया भात
अनसं मृत्यु जुया वन ।

उखे पाखे अबलानारी पटाचारा गर्भया प्रसव वेदनां
छतपते जुया दुःख सिया च्वन, वा, फसं दाय्का, सुंछ्ह
उपकार याइपि मदुथाय् लँ पुई च्वना च्वने माल । वया
मती मिजँह्य याकनं वैला, वैला धैगु आशायाना थुखे पाखे
स्वया च्वन । परन्तु निरासारूपे समयया प्रतिक्षा याना
च्वच्वं ख्युँया वल । प्रसवया असैह्य दुःख वेदना अनुभव
यायां चान्हे मचा जन्म जुल ।

उजागु चायारात्री वा, फसं दागुलि निहमचां ख्वाउँगु
सह याय् मफया ह्यौय्, ह्यौय्, क्यौय्, क्यौय्मिकः ख्वाया
च्वन । मां जुया च्वंह पटाचाराया करुणा हृदयं निम्ह
बालकपितःनं थःगु म्हं तोपुयत ह्वाव, पुलिचुया नुगःपाया
कसं स्नेहि पुत्रपित थःगु जीवन अर्पण याना चच्छियंकं
सुरक्षा याना चाकते यात ।

उगु प्रकारं मचाबूगु शरीरे चच्छि वां दागु जुया,
पटाचाराया शरीरे हि मदुगुथें च्वंकः ह्यासुसे च्वना वन ।

द्यो तुईया वल, अले पटाचारां ह्याउँमचा बुया, तधिम्ह
मचायात पतिज्वंका, वया भातम्हं सिमाकच्चा ध्यो वंगु
दौं चापाखे स्वया वन ।

उगु दौं चाय् थ्यंका सोबले, थःह्य पतिदेवयात सर्प न्याना
विषं वचुसे च्वना च्वंगु मृत शरीर गोतुला च्वंगु खन,
मथाय् हे पटाचाराया हृदयं व वियोग दुःख सहयाय् मफुत ।

अनेक प्रकारं विरह याना खलः— “ हा ! जि अभागी,
जिगु हे निति मिजं नं लेँय सिना वन, धका शोकाग्रष्ट
हृदयं खलखलं, व क्वातुगु, सुकोमलनारी जीवनया आराम
धैगु भ्या भति हे मदेका, मचावूगु शरीर जुयानं संसारया
स्वभाव विपत्ति दुःख पटाचारां तनंत भोगयायां निह
मचातनं ज्वना थःलेँया शरण कावन ।

गथे मां वौपिंगु शरणे ह्याय्मचा धैपिसं छगू तधंगु
लिधँसा भापा, गुगु नारी जीवनं कया च्वनिगु खः । वहे
विचारं मनं थःलेँया भरोसा कया, शोकाभिभूत पटाचारा
थःलेँ मां बौ पिंथाय् वने धका वना वं च्वन । उगु लेँ वं
अचीरवती खुसी थ्यंकः वन, चच्छि वा वोगुलि खुसी लः
बहे जुया च्वन, लःया थाःगाःकाय् मफुगुलि निम्ह मचात
ज्वना खुसी छिना वनेगु साहस पटाचारां याय् मफुत ।
फैगु नं गथे ? गुगु अवस्था वया जुया च्वन, व नारी
जीवने ज्वीगु स्वभाव धर्मया असमर्थताया घटना, पार
ज्वीगु शक्ति उथाय् स्वयानं दैगु मखु । उकिं उथाय् पटाचारां
विचा यात मचात निम्हं ज्वना अवश्यनं खुसी छिना वने
फै मखु धका । तधिम्ह मचायात वारीसं तोता, चान्हे जन्म
जूम्ह ह्याउमचा ज्वना अचीरवती खुसि छिना पारी
थ्यंकः वन ।

व मचायात कापतं हिना सिमा हःलाया, हलंतुं तोपुया,
हानं पारी च्वंछ मचाका वनेत खुसीपाखे स्वया वन ।
मांया करुणा हृदयं ह्याऊ मचायात छुं ज्वीला धैगु धंदा
काकां लिफः स्वस्वं खुसी द्वाहाँ वना छिनां व वं दध्वी
पाखे थ्यनी थे च्वंका अकस्मात् आकाशे च्वया च्वंछ

तधिकम्ह बाज पंक्षि छहसैं थ्यनातःह ह्याऊ मचा यात
 खना, लापाय्ज्वी, धैगु संज्ञां बाज पंक्षि बेगं आकाशं
 काहाँ वया, व ह्याऊ मचा यात भमते याना का वल ।
 व बाज भंगः तसकं मुईमिक सः बिया काहाँ वसेली माँ
 जुया च्वंम्ह पटाचारया मन मच्वना लिफ सोबले, व बाज
 पंक्षि ह्याउमचायात भाराक्क दाय्हे धुंकल । चिल्लाय् बु बुं
 ल्हानिपां च्वे छोया खुसीहे च्वना, हा ! हा !! धका हाला
 च्वच्वंहे ह्याऊ मचा बाजं काना यंकल । परन्तु पटाचारा
 लाय् लाय् बु बुं हाला हे च्वनतिनि, माँया उगु दृश्य खना
 उखेपारी च्वना च्वंम्ह तधिम्ह मचां समभे यात माँमं
 जित वा धाःगु ज्वी धका, काचा, काचां व मचानं माँम्ह
 पाखे स्वया खुसी दुब्बा वन, उखे पटाचारां सो बले व
 मचानं खुसिं च्वीकः यंकल, । हा ! वियोग दुःख निम्ह
 मचात नं प्राणवत् येका च्वंम्ह माँया हृदय ख्वेक, ख्वेक,
 मिखानिगलं ख्वोवो धर धर हाय्क मचातेय्सं तोता वन ।

उथाय् पटाचारां मिखां छुं मखन, छुं धाय् नं मफुत,
 अपशोच नं गथे मज्वी, शोकया सिमाना मन्त, बन्धु
 वियोगया दुःख पीर सहयाय् मफया हृदय व्याकुल ज्वीका
 पटाचारा याकःचा खुसी सीथे छतपते जुया च्वन ।
 हुचापतिं सिनावपि मचात व, पतिदेव लुमंका, थःत जूगु,
 वियोग दुःखया वाक्य धया च्वनः— हा ! अपशोच जित
 छु जूगु ? चिधिकःम्ह मचा, बाज पंक्षि काना यंकल ।
 तधिम्ह मचा खुसिं च्वीका यंकल । पतिदेव, लण्वी सित
 धाधां विरह यायां थःछे पाखे स्वया ख्वख्वं हाला वना
 च्वनः—

चिधिकह मचा बाजं, काना यंकल खवेक हे ।
 तधिकह मचा खुसिं, च्चीका यंकल हा ! पुता ॥ १
 पतिदेव लं प्ची सर्प, न्याना मृत्यु जुया वन ।
 जीवनया सुखानन्द, जिगु धाय्गु फुकं फुत ॥ २

थुगु प्रकारं अबला पटाचारां संसारया बन्धु वियोग दुःख
 सामना यायां खवखवं वना च्वंगु बखते, लंवीसं उखें वोद्धा
 मनू छम्ह नापलात । व पथिक याके न्यन छिगु छें गन ? धका ।

पथिकं— धालमेजु ! जि शावस्ती च्वम्ह खः ।

पटाचारां न्यनः— जिमिं मां बौ पिंगु हाल छु दु धा ।

पथिकं उत्तर बिल— मेजु छिमिगु छें या खँ छता न्यने मते ।
 मेगु खँ न्यौं धका लिसः बिल ।

पटाचारां धालः— मेगु खँ जित न्यने माःगु छुनं मदु,
 जिमिगु छें या हाल कँ धका आग्रह यात ।

पथिकं पटाचारायागु आग्रह यात न्यना, मधासैं
 मज्यूसैली, अमिगु छें वंगु चान्हे जुया वंगु दुर्घटनाया खँ फुक
 थथे धका कनः—

छु याय् मेजु ! थौं चान्हे वा वोगुलिं छिमिगु छें दुँना व छें
 च्वम्ह महाजन व वया कला, काय् नापं अपिं स्वम्हं सित ।
 व हे सीपिं सिथंहया, हुँ व दीपे, छगू हे चिताय् स्वम्हं तया
 उना च्वंगु कुँ थाहां वना च्वंगु खने दु, उखे खै दिसं मेजु धका
 पटाचारा यात समझे याका च्वन । व पथिकया खँ न्यना,
 [उथाय् हे पटाचाराया निंतिं शुन्य संसार थें जुल, खँ न्यौं न्यं हे

व उथासं हे मूर्च्छा जुया वन ।

हा ! बन्धु वियोगया बज्र प्रहार ! पटाचारां छुं धाय् मफुत वियोग दुःखं विह्वल मन जुया, वं छुं हे चागु मखुत । व अनसं भाराक्क गोत्तु वन । शोकया अन्त मन्त, विस्मृत जुल, वया म्हे च्वंगु वस्त्र कुतुं वन, परन्तु उथाय् अबलानारी पटाचारां थःगु शरीरे वस्त्र दु, मदुया छुं होशतय मफुत । व शोकाकुल हृदयं छतपते जुया नुगःपा दादां ख्वया संगु वं छुं हे चाःगु मखु ।

व हे विराहाग्नि शोक सम्भाले याय् मफया, पटाचारा मेजु, उईथें जुया वन । वया म्हे वसः मन्त, निर्वस्त्रं उखें थुखें, जुल ।

मचा लुमंकल ख्वल, भात लुमंका, तथा माँ, बौ, किजा लुमंका सिना वंपि स्व बन्धुपिगु स्नेहं विह्वल जुया, ख्वख्वं हुचा पति पटाचाराया म्हुतुं थ्व हे शद्र प्याहाँ वया च्वनः—

उभो पुत्ता काल कता, पत्थे मय्यं पती मतो ।

माता पिता च भाता च, एकचित कस्मि डह्यरे ॥

(निह्न काय्पि सिना वन, जिन्न भात लँप्वी सित ।

माँ बौ, किजा छगू चिताय्, च्याना भस्म जुया वन ॥)

अर्थः— निम्हकाय् मचां सित, भातनं लँप्वी सिना वन, माँ बौ किजा थुपि स्वम्हनं छगू हे चिताय् च्याना भस्म जुया (सिना) वन, धका ।

थुगु प्रकारं पटाचारा अपशोच याना, विलाप यायां उखें थुखें जुया च्वन, होश धैगु छुं छुं हे दुगु मखु ।

मनूतेसं वयात निर्वस्त्र भ्रान्त चित्तम्ह उईवल, धका, कचिंगः
नं कयका छोट, धू कया छेने लुना बिल । खँ खँपिसँ उई धका,
हाय्किगु जुया च्वन । मुनानं करुणा तया वयात वस्त्र व्यूसां
वं उगु वस्त्र वां छोइम्ह जुया च्वन । लोकजनपिसं वया उगु
स्वभाव खना अनेक प्रकारं अपमानित यात । बहिष्कृतया
भागी जुया हाला ख्वया सना जुल । परन्तु न्ह्याम्हसें न्ह्यागु हे
धासां नं, गुम्हसियां हृदय बन्धु वियोगया शोकं पीडा जुया
च्वन, वया वहे पोर, वहे ताप, वहे विरह, सहायाय् मफ्या
पटाचारा थःगु असैह्य दुःखं हाला जुल । वया निति
उथाय् सुं हे शरण दुगु मखु, पटाचारा अथे हे हाला सना जुजुं,
जेतवन विहार पाखे खया वन ।

उगु बखते जेतवन विहारे, देव मनुष्यया शास्ता, वसपोल
भगवान बुद्धं, च्यागू प्रकारया परिषदपित धर्म उपदेश विया
च्वंगु जुल । तथागतं पटाचारा तापाकं वया च्वंगु खना, वया
प्रति विचार छूया विज्यात । तदनन्तर कारुणीक सम्यक्
सम्बुद्धं वयागु पूर्व प्रतिज्ञा, अभिनिहार गुण सम्पन्न बारे नं
विचार यात । पटाचारां कल्पसत सहश्र वर्ष ह्यापांनिसें अभि-
निहार (= भविश्य वाणी) गुण सम्पन्न जुया, पारमिता धर्म
अनुसार पूर्व जन्मे पुरेयाना वोगु गुण-धर्मयात थुगु प्रकारं
संका विज्यात ।

अतीत खँ

पटाचारा जुलसां कल्पसत सहश्र वर्ष ह्यापा पदुमुत्तर बुद्ध
भगवान् यागु पालाय् हंसवति धयागु शहरे, छगू धनी कुले
जन्मकाल । लिपा तचिक ज्वीका पदुमुत्तर तथागत यागु धर्मो

पदेश श्रद्धा पूर्वक न्यनिम्ह जुया च्वन । तथा दान शीलादी गुण-धर्म पालन याना जीवनया सार्थक पुण्य संग्रह याना च्वना च्वंगु जुल ।

छन्हुया दिने वसपोल पदुमुत्तर सम्यक् सम्बुद्धं धर्म सभाले छम्ह विनयधरत्थेरी यात, ह्वा ज्वना, नन्दन वने थ्यंका व्यूथे, एतदग्गट्टाने (= अग्रपदे) विनयधरणी धका श्रेष्ठपदे तथा विज्यात । थ्व घटना यात खना उगु अवस्थाय् (थ्व पटाचारा ज्वैम्ह) व उपासिकां उथाय् वनं लिपा उजागु हे पद प्राप्त याय्फेमा धका प्रतिज्ञा यात । जि नं छलपोलथे जाम्ह बुद्धया न्होने भविष्ये विनयधरत्थेरी पिनिगु बिचे, थुजागु अग्रस्थान लाभ याय् फय्मा धैगु अधिकार प्राप्त याना वसपोल पदुमुत्तर बुद्धया अभिमुखे प्रार्थना यागु जुल ।

तदा व उपासिका यागु प्रतिज्ञा न्यना, पदुमुत्तर तथागतं अनागतज्ञान विचार याना विज्यासे, वयागु प्रार्थना सिद्ध ज्वीगु खंका । उथाय् वसपोल बुद्धं उगु परिषद पिनि बिचे व उपासिकाया प्रार्थनानुसार अनागतकाले वयागु प्रतिज्ञा पूर्ण ज्वीगु भविष्य जीवनया खं थथे धका प्रकाश याना विज्यात ।

अनागते शाक्यमुनि गौतम बुद्धया धर्म शासने थ्व उपासिका पटाचारा धायका विनयधरत्थेरीपि मध्ये अग्रपद प्राप्त याईम्ह ज्वी धका पदुमुत्तर तथागतं व्याख्यान याना विज्यागु जुल ।

वसपोल पदुमुत्तर बुद्धयागु उगु भविष्यवाणी सत्य वचन यात न्यना (पटाचारा ज्वैम्ह) व उपासिकां थःगु प्रतिज्ञा न्होने तथा उगु अभिलाषा पूर्ण ज्वीगु गुणाङ्ग धर्म, वहे जीवने नं जन्मकाछि कुशल पुण्य संचय याना च्वन । तदनन्तर अर्न

मृत्यु जुया, उगु जन्मया दानादि, शील धर्मया कुशल पुण्य दिव्यलोके देवकन्या धायका उत्पन्न जुल । अनेक दिव्यसुखया अनुभव याना च्वन । थुगु हे प्रकारं गुबलें स्वर्गसुख, गुबलें मनुष्य लोकया सुख अनुभव यायां पुण्यपारमितानं पुरे याना वं, वै च्वन ।

लिपा हानं काश्यप तथागतया काले, वाराणसी देशे किकि धयाम्ह जुजुया म्हायूमचा धायका जन्म कावल । व जुजुया न्हेम्ह म्हायूमस्त मध्ये (पटाचारा ज्वीम्ह) नं छम्ह जुल ।

थुपि राजकुमारीपि न्हेम्ह तहकेनं तसकं हे मिलेजू, श्रद्धा-चान्, सुशीलवानपि जुया च्वन । वसपोल काश्यप बुद्धयागु सत्धर्मोपदेश न्यना, राजकुमारीपिसं उगु जन्मे बुद्ध धर्म अगाध श्रद्धा तया, थ थःगु जीवने सार्धक पुण्य संग्रह यायत, राजदर-वारया छेंसं च्वना, उगु बखतया आयु अनुरूप न्यीदोल वर्ष तक, कुमारी ब्रम्हचर्या शील पालन याना च्वंपि जुल । तदा व राजकुमारीपिसं बुद्ध शासने महान श्रद्धा तया, वसपोल दशबल काश्यप सम्यक् सम्बुद्ध विज्याकेत, महाविहार परिवेण देके त्रिया, बुद्ध प्रमुख भिक्षु संघपित दान दोहपा पुण्य साधन यात ।

थुगु प्रकारं पुण्य साधन याना च्वंपि श्रद्धालु पुण्याभिलाषी राजकुमारी न्हेम्ह सियागु नां क्रमश थुगु प्रकार जुया च्वन ।

समणी, समणगुत्ता, च, भिक्खुनी, भिक्खदायिका ।

धम्माचेव, सु धम्मा च, सद्धदासी च, सत्तिमा ॥

अर्थ:- समणी, श्रमणगुत्ता, भिक्षुणी, भिक्षादायिका, धर्मा व सुधर्मा संघ दासी धका, अमिगु नां जुया च्वन ।

थुपि न्हेम्ह तहकेँ राजकुमारीपिसं उगु जन्मे अनेक पुण्य संग्रहयाना, उगु जीवन तोता, हानं देवलोके उत्पन्न जुल । देवकन्या धायका छगू बुद्धान्तर तक, दिव्यलोकया सुख ऐश्वर्य भोग याना च्वन ।

अनंलिपा शाक्यमुनि गौतम बुद्धयाकाले, अपि न्हेम्ह तहकेँ नं थःथःगु कर्मानुसार हानं मनुष्यलोके जन्म कावल । पटाचारा श्रावस्ती धनी कुले जन्म जुल । गौतम बुद्धया पालाय् अमिगु नां क्रमश थथे जुल ।

खेमा, उत्पलवण्णा च, पटाचारा च गोतमि ।

धम्मदिन्ना, महामाया, विसाखा चे व सत्तमि ॥

अर्थः- खेमा, उत्पलवर्ण, पटाचारा, गौतमि, तथा धर्मदिन्ना महामाया, विशाखा थुपि न्हेम्ह धाय्का जन्म जुल ॥

अतीत खँ कवचाल

पटाचाराया पूर्व घटना सुगतं सीका, उगु प्रकारं प्रार्थना याना वोगु, अभिनिहार गुण सम्पन्न जुया चोम्ह पटाचारा, आः दुर्दशागति जुया, उगु मार्ग जेतवनया छुं भति तापाक वया वं च्वन । उथाय् कारुणीक भगवान् बुद्ध वया प्रति मैत्री पूर्वक-करुणा तया बिज्यात । वया पूर्व प्रतिज्ञा व, आःयागु अशरण दुःखी, अवस्था यात खना, पटाचारा यात जि बाहेक मेपि सुहे उपकारी ज्वी फैसखु धैगु विचार याना, व पटाचारा गुकथं विहाराभित्थंमूखी जुया वैगु खः उगु प्रकारं वसपोल बुद्ध याना बिज्यात ।

अले उथाय् जेतवन विहारया छुं भति न्होने थ्यंकः वसेली,
 अन धर्म श्रवणया वै च्वंपि परिषदपिसं वयात नांगापचि वया
 च्वंगु खना थव उईयात थन विहारे वेके बी मते (= इमिस्सा
 उम्मत्तिकाय इतो आगन्तुं मा ददित्था ति) धै च्वन । परन्तु
 भगवान् बुद्धं अपि परिसदपित गता धया विज्यात । (मा तं
 वारयित्था ति) वैत रोके याय्मते, धया च्वच्वं हे, भति तापाक
 थ्यंकः वोबले बुद्धं (सतिं पटिलभ भगिनी' ति) स्मृति देकि
 केहेँ मेजु धया विज्यात । पटाचाराया उगु अवस्थाय् हे बुद्धानु-
 भावं स्मृति (= होस) दया वल । उथाय् तिनी वया म्हे वस्त्र
 मदुगु वं चाल, लज्जा सरमं चिना उथासं हे पुचिक फेतुत ।

अले वयात छम्ह मिजँनं गा छपू उथाय् वाँ छोया बिल ।
 वं वहे गा न्यया शास्ताया न्होने वना, सुवर्ण वर्णगु चरण
 कमले पञ्चाङ्ग प्रणाम याना पटाचारां विन्ति यात । भगवान्
 शास्ता, जित शरण कै विज्याहुं, जिगु रक्षायाना विज्याहुं धका
 प्रार्थना याना थःगु दुःख उथाय् प्वंकल । भगवान् ! जिम्ह काय्
 मचा छम्ह बाजँ काना यंकल । छम्ह काय् मचा लखँ च्वीका
 यंकल, लँय् भातया मृत्यु जुल । माँ, बौ, किजा नापं छेँनं ह्वाना
 स्वम्हं सिनावन । छगूहे चिताय् उना छोट । तथागत ! जिगु
 रक्षायाना विज्याहुं धाःगु प्रार्थना न्यना, शास्ता बुद्धं पटाचारा
 यात आश्वासन बिल । पटाचारा ! चिन्ता याय्मते, छ उजाम्ह
 व्यक्तिया, न्होने थ्यना च्वंगु दु । गुम्हसें छंगु त्राण, शरण,
 रक्षायाय् फुम्ह खः । (पटाचारे मा चिन्तयि तव अवस्सयो
 भवितुं मत्थस्सेव सन्तिकं आगतासि) धया विज्यात ।

थुलि धया उथाय् व अबलानारी पटाचाराया बन्धु बियोग
दुःखं शोकाकुल जुया च्वंगु हृदन यात सान्त्वना व्युव्युं
तथागतं सममे याकल ।

पटाचारा ! गथे छं आः छम्हमचा बाजं ज्वना यंकल ।
छम्हमचा लखं च्वीका यंकल । लण्बी भात सित । वथें हे मां,
बौ व किजा नापं छैनं ह्वाना सिना वन । थुगु हे प्रकारं ध्व
अनादि संसारे, पुत्रादि बन्धुपि सिना वंगु बखते, छ ख्व ख्वं,
ख्वबिधाः हाय्का वोगु, ख्वबि, प्यंगू महा समुद्रया लःसिकनं
आपा जुल ज्वी धका ध्व गाथानुकुल उपदेश बिया विज्यात ।

चतुसु समुदेसु जलं परित्तकं,
ततो बहुं अस्सुजलं अनप्पकं ।
दुक्खेन फुट्टस्स नरस्स सोचना,
किं कारणा सम्म, तुवं पमज्जसी ।

अर्थः— प्यंगू महा समुद्रया लः अल्प (प्रमाण) ज्वीफु, व
सोयानं संसारया दुःखं पीडित जुया च्वंपि मनुष्यपिनि शोक
प्रस्त हृदयं मिखां हाःगु ख्वोबि (मुंका तल धाःसा) गुलिख्ये
मात्राय् अप्पो जुल ज्वीफु । उकिं पासा ! छाय् छं अपशोच
थाना भुलेजुया च्वना ।

थुगु प्रकारं तथागत सम्यक् सम्बुद्धं आदि अन्त मद्दुगु
संसारे प्राणिपिसं दुःख शोकादि भोगयाना वै च्वंगु खं पटाचा-
रायात ध्वाध्वीक आज्ञा जुया विज्यागु बखते, उगु खं न्यना,
वया शरीरे क्रमश शोकादि कम जुया वना वं च्वन ।

शास्ता नं उथाय् पटाचाराया शोक हृदय शान्त जुया

वना च्वंगु सीका थथे धका आज्ञा जुया विज्यात । पटाचारा । काय्मचा आदि (थःथिति) धैपिसं परलोक वने ल्योपित रक्षायाय्गु, अथवा शरण विगु वथें हे भरोसा बी धैगु सुनानं बी फुगु मखु । उकिं जीवित जुया च्वंसां नं, अपिं उगु अवस्था-यात मरुतुल्य हे ज्वी ।

पण्डित धया पिसं वरु शील शुद्धरूपं पालन याना थःगु निर्वाणगामि मार्ग याकनं हे सोधन यायमाः धका धर्म देशना याना विज्यासे थुगु गाथा आज्ञा जुया चिज्यातः-

न सन्ति पुत्ता ताणाय, न पिता न पि बन्धवा ।

अन्तके नाधिपन्नस्स, नत्थि जातिसु ता नता ॥ १

एतमत्थ वसं जत्वा पण्डितो सील संवुतो ।

निब्बाण गमनं मग्गं खिप्पमेव विसोधयेति ॥ २

अर्थः- मृत्युं ज्वने धुंकैगु बखते, काय् म्हाय्, मां बौ, थःथिति इष्ट-मित्रपिसं नं तारण याय् फैगु मखु ॥ १ ॥ ध्व कारण सीका शीलवान् पण्डितपिसं निर्वाण वनीगु मार्गयात याकनं हे शुद्ध याय्माः ॥ २ ॥

ध्व धर्म देशनावसाने पटाचारां महापृथ्वीले च्वंगु धू प्रमाण चित्ते च्वंगु क्लेश यात ज्ञानाग्नि भस्मयाना छोया श्रोतापत्ति फले प्रतिस्थित जुल । मेपिं श्रोतागणपिं नं थुगु धर्मदेशना न्यना श्रोतापत्ति फल आदि प्राप्त जूपिं जुल ।

पटाचारा श्रोतापन्न जुया, भगवान् शास्ता याके प्रब्रज्या फोन । बुद्धं वयात भिक्षुनी संघे छोया प्रब्रज्या बीकल । व उपसम्पदा, लाभिम्ह जुल । (पटिताचारत्ता पटाचारात्वेव पब्बायि) पटित आचरण स्वभावं (वस्त्रमदेक बन्धु वियोगया

दुःखं उद्दिश्य जुया) चाहिला जूम्ह जुया निति वया नां लिपानं पटाचारा हे धका प्रसिद्ध जुल ।

पटाचारा भिक्षुणी ज्वी धुंका उत्साह पूर्वक थःगु जीवना यात उच्चतर भूमि श्रयंकेया निति प्रयत्न शीलम्ह व जुल । भिक्षुणीपिनि बिचे वयात विनय धारण याय्गुलि व सीका तेगु विषय सकसिवे तसकं स्यूम्ह पण्डित धका मानेयाइगु जुया च्वन ।

छन्हुया दिने घले लः जाय्क थिना तुति सिला च्वंगु खः । वं हापां उगु तुति स्यूगु लः न्ह्याना वंगु खन, - छुं भति तापाक न्ह्याना वना लःधा सुना वन । हानं निकः खुसी नं तुति स्यूगु लःन्ह्याना वंगु लःधा स्वया छुं भतिचा तापाक वना सुना वन । स्वकः खुसी तुतिस्यूगु लःनं उगु स्वयानं, छुं भतिचा उखे श्रयंका सुना वन ।

व लः न्ह्याना सुना वंगु दृश्य स्वया वयात समाधियागु छगू आलम्बन भावना प्राप्त जुल । वं सोचेयात हापां तुतिसिलागु लः समान, गुलिं प्राणिपिं प्रथम वैसे हे सिना वनिगु जुया च्वन, निकः खुसी तुतिसिलागु लः समान, गुलिं प्राणिपिं मध्यम वैसे हे सिना वनिगु जुल । स्वकः खुसी तुति सिलागु लः समान, गुलिं प्राणिपिं अन्तिम वैसे मरण ज्वीगु जुल । फुक सरण धर्म अनिल जुया वनिगु खः धका थुगु प्रकारं पटाचारां संसारीक जीवन सम्बन्धी गम्भिर पूर्वक विचार याना च्वंगु वखते, भगवान् बुद्ध गन्धकुटी विहारे हे फेतुना विज्यासे छव्वन्न बुद्धरश्मि प्रकाश याना छीया, वया न्ह्योने हे दना धया च्वंगु थें च्वंकः- आमथे हे खः पटाचारा भावना याय्गु फुक प्राणी सरण धर्मापिं खः थिकजू, धका उज्जंदेका, तदनन्तर थथे

नं धया विज्यात । पञ्चस्कन्ध यागु उत्पत्ति व विनाश ज्वीगु
यात मसीका सच्छिदं तक्क जीवित जुया च्वन्यगु सिबे, दया
वैगु व फुना वनिगु स्वभाव धर्मयात सीका छन्हु जक जीवित
जुया च्वनेगु श्रेष्ठ धका आज्ञा जुया विज्यासे, पटाचाराया
चित्तानुरूप मिले ज्वीक धर्म देशना यायां तथागतं थ्व गाथा
धया विज्यातः—

यो च वस्ससतं जीवे, अपस्सं उदय व्ययं ।

एकाहं जीवितं सेय्यो, पस्सतो उदय व्ययं ॥

अर्थः— गुम्ह सच्छिदं जीवित जुया च्वना नं, (अपस्सं
उदय व्यय न्ति) (पञ्चस्कन्ध स्वभाव-धर्म यागु, न्यीन्यागु
प्रकारं) दयावैगु व फुना वनिगु यात मखंका च्वनिगु सिबे;
(“ पस्सतो उदयव्यय ” न्ति,) दया वैगु व फुना वनिगु
यात खंका सीका, (बरू) छन्हु जक जीवित जुया च्वनेगु श्रेष्ठ
खः, धका; सर्वज्ञ बुद्धं पटाचारा यात थुगु प्रकारं धर्मोपदेशना
याना विज्यागु अवसाने पटाचारा (= भिक्षुणी) सहपटि
सम्भिदा नापं अर्हत् प्राप्त याना विज्याम्ह जुल ।

तथागतया अमृतमय धर्मोपदेशानुसार गथे पटाचारां थःगु
बन्धु वियोगया शोकयात शान्त याना विज्यात । अथे हे
क्रमश दुःखया पुसा चित्तमल यात नं, बुद्धवाणीरूपी लखं सिला
छोत ! श्रोतापत्ति फलादि प्राप्तयाना, आचरण अभ्यास बलाका
साधिका जुया च्वन । ताकाल मदेवं हे सम्पूर्ण चित्तमल चीका,
आश्रवक्ष्य याना अर्हत् जुया विज्याम्ह जुल ।

वथे हे बुद्ध वचनया शिक्षा-विनय धर्म सीका थ्वीका,

पालन यायगुली अग्रम्ह पटाचारा भिक्षुणी वसपोलं धायकल ।

अले छन्हुया दिने भगवान् बुद्धं जेतवने विज्याना, भिक्षुणी संघे अग्रस्थानया पद व्युव्युं, पटाचारा भिक्षुणी यात विनय धरणीपिं, मध्ये अग्रपद बिया थथे धया विज्यातः—) एतदग्गं भिक्खवे मम साविकानं, भिक्खुनी नं, विनय धरानं, यदिदं पटाचारा) भिक्षुपिं ! जिगु भिक्षुणी श्राविका संघे विनयधरणीपिं मध्ये पटाचारा अग्रम्ह खः ।

थुगु प्रकारं पटाचारा भिक्षुणी ज्वी धुंका, बुद्ध वचनानुसार साधिका जुया. आर्यमार्गया सम्पूर्ण सफलताय् थ्यम्ह--वसपोल पटाचारा स्थविरणीया शान्त हृदयं पिजोगु उद्गार वाक्य थवःखः—

हलं भूमियात जोते याना, मनुतयेसं उकी पुसापी,
थुगु प्रकारं थः कला, काय्-म्हचाय् पिंगु पालन यायां,
अमिसं धन कमाय् याइ ।

अले छाय् जिं साधिकां (जक) निर्वाण लाय् मफइ ?
जि जुलसां शीलसम्पन्नम्ह खः, थः शास्तायागु शासनयात
(ल्वेक) ज्या याइम्ह खः ।

अग्रमादिनी खः, अचंचल व विनीत खः ।
छन्हु तुतिसिले धुंका, वां छोयागु लः थथ्याः थासं,
कथ्याः पाखे न्ह्याना च्वंगु खना ।

जिं थःगु चित्तयात भिंगु जातयाम्ह सलयात शिक्षित

याइथें हे समाधी लगेयाना ।

हानं जि मतज्वना विहार या कोठाय् वना ।

अन मतजः दुथाय्, लासाय् फे तुना ।

दीप-शिखा आरम्भनं ध्यान याना वं च्वना ।

हानं मुलुकया, मतया इता, कोछ्वेया निंति (सना)

इता चिकने कोस्यु ववं, मत फ्वाक सिना वन ।

मतया सीत्यंगु (निर्वाण प्राप्त याय्गु) नाप नापं हे

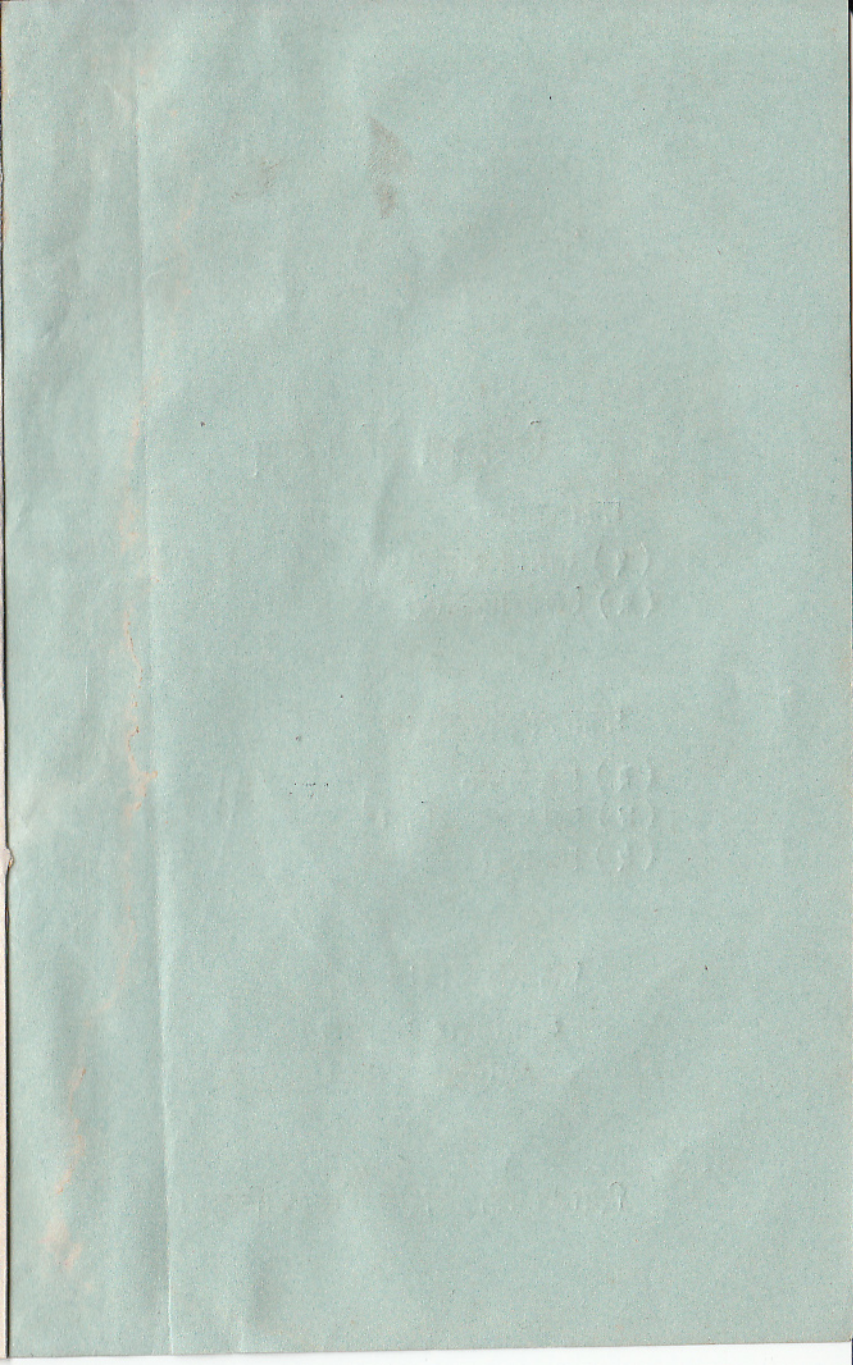
जिगु तृष्णा या ज्वाला नं सदांया निंति सिना वन ।

जिगु चित्त या निर्वाण जुल !

पटाचारा-जीवनी

सिधल

लेखकया मेमेगु सफू

प्रकाशित:-

- (१) नामाष्ट शतकम्
- (२) तेलकटाह-गाथा

प्रकाशन प्रतिक्षाया:-

- (३) बुद्ध वचन,
- (४) बुद्ध वचन- कविता
- (५) बुद्धवाणी

सफू दैगु थाय:-

श्रीघःविहार नघःटोल
कान्तिपुर-नेपाल ।

हिमालय प्रेस, अँबहाल टोल, कान्तिपुर ।